

Udover de omtalte ændringsforslag indeholdt udvalgets betænkning følgende bemærkninger:

„Under udvalgets behandling af lovforslagets § 28 har ministeren i anledning af et spørgsmål fra udvalget understreget, at det af denne bestemmelse følger, at det også i eksekutorboer er skifteretten, der bestemmer, hvor meget der forlods skal tillægges ét eller flere af børnene. Udvalget har tiltrådt denne opfattelse.

Under behandlingen af lovforslagets *kapitel 11* har udvalget drøftet forskellige spørgsmål i forbindelse med *overformynderiet*. Således har udvalget med ministeren drøftet rimeligheden af den praksis, at tvangsarv, der for en umyndig er båndlagt i overformynderiet, ikke kan kræves overført som båndlagt til et andet godkendt pengeinstitut, når arvingen bliver myndig, selv om testamentet indeholder bestemmelse om båndlæggelse uden for overformynderiet. Under drøftelsen har ministeren givet tilsagn om, at denne praksis straks vil blive ændret af justitsministeriet, og at dette vil få virkning også for tidligere afgjorte sager, såfremt disse på ny rejses for ministeriet af de pågældende. Udvalget har tilsluttet sig disse synspunkter og har ved *ændringsforslag nr. 9*, der er tiltrådt af ministeren, foreslået, at den ændrede praksis lovfæstes.

Udvalget har endvidere over for ministeren udtalt, at det kan virke urimeligt, at overformynderiet ikke tillader, at en person, hvis båndlagte midler er inddraget under overformynderiets massebestyrelse, senere træffer bestemmelse om, at der skal indkøbes godkendte værdipapirer for midlerne. Ministeren har i denne forbindelse oplyst, at der er nedsat et justitsministerielt udvalg til undersøgelse af overformynderiets forhold, og at dette udvalgs opmærksomhed ville blive henledt på det af udvalget rejste spørgsmål.

Med hensyn til andre af de rejste spørgsmål vedrørende overformynderiet har udvalget ikke anset en stillingtagen for mulig, før det af justitsministeren nedsatte udvalg har tilendebragt sin behandling af overformynderiets forhold. Udvalget har dog til ministerens overvejelse rejst det spørgsmål, om der vil være betæneligheder forbundet med at give også andre pengeinstitutter de beføjelser, der er tillagt overformynderiet ved justitsministeriets skrivelse nr. 242 af 8. november 1950.“

Ved lovforslagets 2. behandling tiltrådte *Else Gregersen* (Uafh) de af mindretallet stillede ændringsforslag, men gav samtidig udtryk for beklagelse over, at det i arvelovsudkastene fra 1941 og 1961 indeholdte forslag om oprettelse af en *arvefond* ikke var medtaget i lovforslaget. Ved afstemningen forkastedes mindretallets ændringsforslag med henholdsvis 64 stemmer mod 38, 64 stemmer mod 39 og 66 stemmer mod 41. Efter en kort udvalgsbehandling mellem 2. og 3. behandling vedtoges lovforslaget ved 3. behandling enstemmigt.